

Transporten November 2002.

Cluj-Napoca – Iasi, Rumænien.

Rapport.

Dette års sidste transport til Rumænien gennemførtes med stor opbakning af vore medlemmer, samt med stor velvilje fra organisationen ”**Mellemløst Samvirke**”, der som forvalter af transportansøgninger, ydede en ekstraordinær stor indsats gennem en hurtig behandling af vor ansøgning om økonomisk støtte til vor ”Jule transport.”

Ligeledes takker vi transportvirksomheden ”**Lauenborg Spedition**” for den store velvilje og flotte gestus omkring lastning og gennemførelse af transporten, hvor præcision og et positivt samarbejde gjorde turen til en ukompliceret og vel gennemført besøgssække hos vore betænkte modtagere.

Som altid ønskede vi også denne gang at være på stedet hos vore modtagere, når vi donerer noget. Derfor startede vi lørdag d 16.11 kl. 05.00 fra Aabenraa og mødte lastbilen i Cluj Mandag morgen d 18, hvor en frisk chauffør bød os velkommen. Vi startede fortoldningen og i løbet af formiddagen var denne opgave løst, hvorefter den første del aflæsningen gennemførtes hurtigt, med god hjælp fra vore modtagere. Blandt de mange ting vi læssede af, var der et biblioteks møblement til et af byens universiteter. En hurtig behandling af de nødvendige dokumenter afsluttede vort besøg og vi startede mod byen Plugari i Iasi Amt.

Her går turen fra det vestlige Rumænien, i nordøstlig retning gennem bjerge og smukke dale op til byen Botosani, hvor vi ankom sent på aftenen. Godt trætte faldt vi i søvn på et hotel.

Næste morgen kl. 07.30, mødte vi lastbilen, der var klar til at fortsætte. Vi fulgtes nu ad i sydøstlig retning ind til byen Plugari. Efter en kort men varm velkomst læssede vi de i forvejen aftalte ting af til skole og lægeklinik, samt udstyr til nogle fattige beboere. Lægen og borgmesteren forklarede om den aktuelle situation, herunder forskellige ønsker om nødvendigt udstyr og effekter, som vi vurderede og noterede. Vi besigtigede skolen og lægeklinikken, hvor tidligere leveret udstyr nu havde forbedret forholdene væsentligt. Vi lover at komme igen samt forsøge at bringe de aftalte effekter, tog afsked med de mange taknemlige beboere og måtte nu tilbage ad en næsten ufremkommelig vej, som førte os ned mod Hirlau. Ca. 20 km og to timer senere holdt vi i indkørslen til ”Centre of Care and Assistanse ” som institutionen nu hedder. Som altid er der hjælpsomme hænder, klar til at hjælpe med aflæsningen. De handicappede beboere kender os og de glade ansigter samt den store taknemlighed de viser, fortæller os at det vi gør her virkelig betyder noget. Vi ved også, at det modtagne vil bringe dem bedre og mere humant gennem vinterens kulde, end hvis vi var udeblevet. Et kort besøg i køkkenet, hvor vi gennem en ansøgnings procedure forsøger at etablere et mere funktionsdygtigt – og relevant køkkenmiljø, hvor beboerne vil få en længe tiltrængt forbedring i deres daglige kost. Som nævnt i tidligere rapporter, har man i lang tid levet af ”søbemand” fordi ovne og stege faciliteterne er slidt op og i stykker. Også her gennemfører vi en meget informativ diskussion med ledelsen, vurderer de fremsatte behov og mangler, samt konkluderer ud fra hvad vi forventer at kunne levere. Vi når en fælles accept og ønsker en glædelig Jul til alle og forlader tilfredse denne institution, vidende at det vi bragte, nu vil forbedre beboernes dagligdag væsentligt.

De sidste ca. 80 km køres nu i det begyndende mørke. Klokken er omkring 18 og der er stadig god trafik af de mange hestevogne, samt gamle ”trætte” og osende lastbiler. De mange mennesker, der nu er færdige på jobbet, står nu halvt ude på vejen og forsøger at få kørelighed med en af bilerne. En meget almindelig kendt transportform her i landet. Mange ser uforstående på vor store lastbil, med dette enorme førerhus, hvor man udefra kun kan tro at pladsen er enorm, men indretningen passer til to personer og det er umuligt at tage ”blaffere” op.

Ud fra vore modtageres beliggenhed i Iasi og en næsten umulig transport dertil med lastbilen, har vi bedt dem møde os et sted i byen, hvor vi kan parkere og læsse af uden at være til besvær for Politi og andre. Vel ankommen hertil, modtager chaufføren en besked om sin næste adresse, hvor han skal have læs med til Danmark. Vi skynder os at tømme lastbilen, vel vidende hvor risikabelt og besværligt det er på de små rumænske veje, når det er mørkt. En hurtig men varm afsked med vor meget hjælpsomme chauffør samt vore ønsker om en god hjemtur, er han borte i trafikken.

Vi står nu med de sidste ”pakkenelliker” i en lun Novemberaften midt i Iasi og netop som vi begynder at tænke på en eventuel opdeling af gruppen, ankommer Nicoleta fra Gadebørnshjemmet ”Nostra”. Vi læser hendes Dacia combi til randen og hun er væk, men hurtigt tilbage efter nyt læs og således går der en halvanden times tid, hvor flere af vore venner i Iasi selv afhenter det af os bragte.

Tilfredse og med mange taknemlige bemærkninger i ørerne, kører vi nu godt trætte til vor pension, hvor vi overnatter til en favorabel pris. En aftale som Amtet har muliggjort. Dette for ikke at lægge vore modtagere til for megen last. Her hersker meget fattige forhold.

Næste morgen forsøger vi at møde Chefen for Handicap Inspektoratet i Iasi. Desværre er Carmen Grigoras på ferie og ingen på kontoret har noget at fortælle, så vi skynder os videre. Ved ellevetiden starter vi så mod byen Raducaneni, hvor vi arbejder stærkt med et forbedre undervisningsforholdene på de fire skoler. En meget glad borgmester modtager os og

vi starter øjeblikkeligt med en information omkring skolerne, deres behov samt hvordan lægen klarer sig med det tidligere bragte udstyr. En lang beretning vedrørende vort projekt "Handicap trænings centret" informerer os nu om at tegningerne er færdige og projektet ligger til endelig gennemsyn og godkendelse hos Amtets chefarkitekt.

Vi taler om medarbejderkvalificering, uddannelse, intern forberedende sproguddannelse, motivering og rekruttering af lokal arbejdskraft, samt mange tekniske opgaver, men pludseligt kommer borg-mesterens kone, der med et stort smil bekendtgør, at selv danskere kan ikke arbejde uden at spise, så derfor er der serveret i lokalet ved siden af.

I en afsluttende runde efter dette dejlige måltid, bestående af Borstsuppe, Sartmale-ruller med gåsekød og forskellige små retter, aftaler vi nu hvordan vi kan dække de fremlagte behov. Vi ønsker alle en god Jul og starter tilbageturen til Iasi.

Torsdag morgen kl. 08.45 står vi på Cuza Universitetet, klar til et møde med en repræsentant fra et rumænsk ngo, som har henvendt sig i DK vedrørende hjælp til et børnehospital, et hjem for unge enlige førstegangsfødende mødre, samt en afdeling af byens store psykiatriske hospital "Socola"

Vi har modtaget en opfordring om at kontakte organisationen "Elise", har haft telefonisk kontakt og aftalt et møde kl 09.00 denne morgen.

Efter en lang ventetid, ankommer vor kontaktperson, uforberedt og meget forsinket og må nu til at finde en Engelsktalende lærer, før vi kan starte mødet. Det bliver et kort møde, intet er forberedt og på vort spørgsmål, om vi kan besøge de omtalte institutioner, kender man kun én af dem flygtigt. Vi spørger om beliggenheden og finder herefter selv børnehospitalet.

Til Elises forsvar, skal det dog nævnes, at han pr telefon sørgede for at meddele hospitalet om vor ankomst, men de to andre nåede vi ikke af få fat på. Det må vente til næste gang.

Dr Clunet's Hospital er et børnehospital for patienter fra 0 -18 år som lider af tuberkulose, Aids eller åndedræts sygdomme. Her forsøger man med meget små midler at hjælpe disse meget syge børn. En tysk organisation har hjulpet tidligere, men eksisterer, så vidt vides, ikke mere. Hospitalets behov strækker sig fra helt basale behov, til forskelligt medicinsk behandlings- og undersøgelses-udstyr. Den administrerende overlæge og chef på stedet, Mrs. Nicoleta Brinza, en meget positiv og hårdt arbejdende personlighed, bad os hjælpe, samt eventuelt involvere flere organisationer, da hun befinder sig i en meget uheldig situation, hvor man ved hvordan der kan hjælpes, men mangler det nødvendige udstyr, ja selv økonomi til at varme værelserne op her i den hurtigt kommende vinter, er ikke til stede. Vi besigtigede en tilbygning, som skulle danne ramme om en afdeling for de større børn med de samme sygdomme som ovenfor nævnt. Her mangler alt og bygningen kræver en omfattende renovering. Den store forsinkelse først på dagen indhentede os nu, hvorfor vi desværre ikke nåede at finde hjemmet for de enlige unge mødre, men vi glemmer ikke denne institution.

Næste morgen tidlig, startede vi mod Cluj Napoca. En ca 10 timers køretur gennem dette skønne land, som vi altid nyder. Vi ankom først på aftenen i Cluj, hvor vi mødte Eva Mendeloviz og Joseph Felmeri, begge fra "Filantrop", samarbejdspartnere vi skatter meget Herefter tilbragte vi aftenen sammen med dem, hvor fremtidige opgaver præsenteredes for os.

Efter en god nats søvn, startede vi vor hjemtur og nåede Aabenraa kl ca 01.30 natten til Mandag d 25.11

Med os hjem bragte vi vore rumænske venners ønske om

En Glædelig Jul og et godt Nytår

Til samtlige medlemmer og de som har gjort vor hjælp mulig.

I et snarligt møde vil vi vurdere mulighederne for at imødekomme de mange ønsker og herefter planlægge det videre forløb.

Med venlig hilsen

Arne Vindbjerg
EECA. Rumænien Gruppen